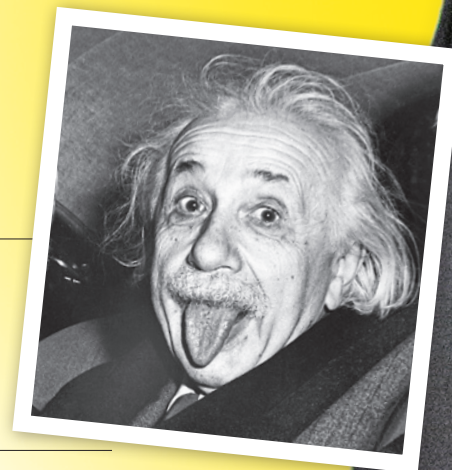

MELDURIN

HUGSI- VEITSLA Á FERÐ

»Kann man elska Einstein, ella kann man elska ein stein?« Barnafilosofiskir spurningar um kærleika, vitan, barnsligheit og ítøkiligheit stinga seg upp á nýggju, áhugaverdu ævintýraferðini hjá duoini Dánjali á Neystabø og Búa Dam

Annika Kunoy Im

– Vit ætlaðu ikki at gera eina Ævintýraferð afturat, men vit hava longst so illa eftir hvørjum øðrum, siga teir báðir Dánjal á Neystabø og Búi Dam, aka, Búi Sibbidibbidimdubadabadam og Dánjal Kagadingdingkagadingdingkagadum.

Nú eru teir aftur á ferð, og hendan er áttanda í røðini. Hesaferð liggur betur fyri at arbeiða saman, tí báðir eru teir staddir í Føroyum, og tað er ikki so ofta, at so er.

Teir gjørdur av at seta seg aftur við hesi verkætlanini í summar, og í desember í fjør, tá Búi kom aftur úr India, settu teir seg niður at arbeiða.

Tilgongdin fer tó fram í høvðinum alla tíðina, sigur Búi, og samanber tað við eina hugsiveitslu. Og við orðinum »hugsiveitsla« loypur hann beinleiðis í arbeiðssetningin fyri nýggju ævintýrferðina.

Kærleikin er grundarlagið

Hugsiveitslan snýr seg eisini um kærleika. Orðið, sum er grundarsteinurin í tilveruni, kann hava týðning á nógvum ymiskum økjum, siga teir. Til dømis var Búi keddur nokkso leingi, og tað sum gjørdi, at hann bleiv glaður og fekk hug til syngja og spæla aftur, var kærleikin. Millum annað kærleikin frá Dánjali, sigur hann. Nýggja ævintýraferðin er nokkso røttfest í hesum, at kærleikin er ein hjálpari. Kærleikin er persónligur, sjálvsagt, men hann er eisini eitt universalt evni, og hann er meir viðkomandi enn nakrantíð, sigur Dánjal.

Nýggir spurningar við Einstein

Út frá hesum evnunum um kærleika og hugsiveitsluna komu teir fram á ein persón í heimssøguni, sum dugdi allar best at finna uppá, og

hesin var Albert Einstein. Hugsanir hansara hava teir so nýtt til íblástur til nýggju ævintýraferðina.

– Har komu vit so til linjuna, »Kann man elska Einstein, ella kann man elska ein stein?«

Tí hann er persónur, sum hevur hugsað teir stuttligastu tankarnir, sum sjálvandi ongin skilur, siga teir.

Við hesum íblástrinum tora teir at spyrja nýggjar spurningar, sum eingin hevur spurt fyrr.

Á ein hátt kann Albert Einstein eisini verða kallaður ein listamaður, tí hann hevur orðað ótrúliga flott svar til flottar spurningar, greiða teir báðir frá. Eitt dømi um hetta er spurningurin, hvørt ein kann fanga ljósið. Einstein svarar sjálvandi meir ítøkiligt enn vit gera, sigur Dánjal. Men tað er tað sama við list, leggur Búi afturat, tað er ítøkiligt fyri ein sum meg at síggja

abstrakta list, tí eg skilji, hvat listamaðurin fer ígjøgnum.

Ein fær nógva burtur úr spurningum, sum ein ikki skilur, og listin hevði steðgað upp, um nýggir spurningar ikki vórðu spurdir, siga teir.

Við tíðini varð Einstein alsamt meir filosofiskur og segði ofta, at vit skulu øll elska hvønn annan, siga teir báðir.

Tað er djarvt at elska

Spurdir um hetta ikki er eitt sindur naivt, siga teir báðir »nei« í kór.

– Hetta er djarvt. Tað kann samanberast við eitt kjak, har tað er nemmari at elva til ræðslu í fólki enn at forklára menniskjaliga sjónarhornið, sum eyðsýnt er meir torgreitt. Tað er meir torgreitt at forklára, at um tú elskar onkran, so fer hann eisini at elska teg, men tað er djarvari. Tað er djarvari at veruliga gera sær ómak at svara spurningunum, sum

spurdir verða, sigur Dánjal. Og at skilja, at tað góða býr í øllum menniskjum, sum kristindómurin eisini leggur upp til. Kærleikin er praktiskur, og ikki naivur og háfloygdur, sum eg eisini kendi, tá eg var keddur. Meiri fólk eg elski, betri havi eg tað sjálvur, leggur Búi afturat.

Ævintýraferðin snýr seg eisini um hendan kærleikan, sum tú uppbyggir saman við einum øðrum menniskja, sigur Búi.

– Dánjal og eg elska hvønn annan, og tann kærleikin er konkretur!

Tilgongdin er endamálið

Hetta evnið, »kærleiki«, er evnið teir báðir handan ævintýraferðina hava granskað – og ikki eitt endamál í sjálvum sær. Dánjal greiðir frá, at um endamálið hevur størri týðning enn tilgongdin, so er boðskapurin vilstur. Teir hava heldur ikki

bundna lýsing av, hvat kærleikin er, og kunnu tí ikki leggja hann fram fyri børnini sum nakað ítøkiligt. Hann er meir margfaldur enn so.

Búi sigur, at hetta er, sum tá Einstein ikki kundi fortelja okkum, hvussu alheimurin virkar. Hóast hann hevði granskað alheimin alt lív sítt, so bar tað ikki til at forklára, men í staðin legði hann hugskot síni fram.